

Casino Prado. Prado Suburense

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Francesc Gumà, 6-14 - c/ Sant Isidre, 23-27

Coordenades:

Latitud: 41.23794
Longitud: 1.81062
UTM Est (X): 400331
UTM Nord (Y): 4565853

Classificació

Número de fitxa 08270-107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Noucentisme Contemporani
Segle XX
Any 1925
Autoria de l'element: Josep Mª Martino Arroyo (1881-1957)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial estableix el manteniment estricte del volum construït i de les seves façanes
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 107. 2006
Número inventari IPA-11924
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 62226DF0606S
Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: dl., 05/06/2006 - 02:00

Descripció

Edifici de grans dimensions, construït a dos vents i que consta de tres plantes (pb + 2p) que no presenten una alçada homogènia en tota la superfície de la finca. Tota la planta baixa disposa d'un sòcol de carreus de pedra disposats en filades regulars, que contribueix a accentuar l'horitzontalitat de la composició. Les línies verticals es veuen emfatitzades per les filades de maó vist que marquen els angles i la separació dels diferents cossos de la finca.

La façana principal afronta al c/ Francesc Gumà i consta de dues zones diferenciades; el cos més proper a la cantonada amb el c/ Sant Isidre presenta tres crugies perpendiculars a la via pública, que es tradueixen clarament en el frontis mitjançant els eixos verticals que determinen les obertures. Destaca l'eix central, tant per la formulació arquitectònica dels elements, com per l'elaboració del programa decoratiu. La porta d'entrada està conformada per brancals i llinda de carreus de pedra, amb la cara interna motllurada; en la seva part superior es desenvolupen pintures d'Agustí Ferrer Pino, de clara inspiració clàssica, emmarcades per franges verticals i horitzontals de maó, entre les que figura la llegenda "Prado Suburense".

La mateixa tècnica -és a dir, la combinació de maó vist i parament pintat- s'aplica en l'emmarcament de la finestra que es localitza en el primer pis. En aquest cas, l'obertura conformada per carreus està flanquejada per dues pilastres de maó amb tríglics com a capitell. Sobre l'obertura, un fris de dentellons suporta un frontó semicircular de perfil notablement desenvolupat i motllurat. En el darrer pis d'aquest cos s'identifica una altra finestra, amb amplitud de pedra suportat per falsos permòdols i cornisa sobre fris de dentellons.

A les crugies laterals d'aquest mateix cos es localitzen diverses finestres que presenten mides dissemblants en cada pis. Destaca el nivell corresponent a les golfes, que mostra en la seva part inferior un parament llis, novament decorat amb pintures de Ferrer Pino -en aquesta ocasió representen balls i escenes festives-, mentre que en la part superior es desenvolupa una galeria conformada per petits pilars de maó.

El coronament destaca per la vistosa amplada de la volada, en la que s'observa una magnífica combinació d'elements ceràmics (teula, terracota i maó).

La resta de la façana del c/ Francesc Gumà disposa en la seva planta baixa d'una successió de tres arcs de mig punt, el primer dels quals està configurat com una porta, de pedra, que comunica amb un vestíbul decorat per Miquel Utrillo, a base de rajoles de color blau que recorden a l'escala principal i a les terrasses del palau Maricel. Els altres dos arcs desenvolupen sengles finestres de maó massís. La porta adovellada presenta decoració figurativa en baix relleu, en la seva línia d'impòsta que es perllonga fins a les finestres; es tracta d'un fris realitzat per l'escultor sitgetà Pere Jou, en el que es representa una cobla, un ball de Carnaval i una orquestra dirigida pel mestre Morera. Els pisos superiors d'aquesta banda del frontis mostren diverses obertures rectangulars de caire més convencional; tampoc s'identifica cap element específic en el coronament.

Pel que fa a la llarga façana del c/ Sant Isidre, el llenguatge formal emprat en el tractament dels elements arquitectònics concorda amb el que s'ha descrit anteriorment, si bé el projecte és més senzill, especialment per la menor càrrega decorativa. Destaca el sector més proper a l'angle de l'edifici, on s'inicia un pany de paret sense obertures en el que se situa un panell pictòric clarament inspirat en l'estètica dels mosaics d'època romana. Es representen tres figures flanquejades per columnes jòniques i, en la part inferior, una garlanda que culmina en l'escut de Sitges i en els colors de la senyera. Sobre el panell es localitza un fris figuratiu, monocrom, que recorda les columnes romanes amb els relleus que commemoren les campanyes bèl·liques imperials.

Observacions:

(Continuació descripció) La planta baixa presenta, en aquest frontis, una alternança de portes rectangulars i de petites finestres circulars. En el primer pis s'identifiquen cinc finestres amb amplitud de pedra i la llinda recta, decorada amb l'anomenada clau en forma de diamant. Finalment, el darrer pis

mostra un successió de finestres geminades d'arc de mig punt, realitzades en maó. El cos que s'ubica en l'extrem esquerre d'aquesta façana mostra escasses obertures i podria correspondre a una ampliació del conjunt, relativament recent.

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. Està catalogat com un element de tipus A.

Història

La societat recreativa "Casino Prado" -a l'igual que l'anomenada "El Retiro"- té els seus orígens a l'inici de la segona meitat del segle XIX, en l'antic casino sitgetà conegut amb el nom de "El Suburens". El Prado Suburens va ser construït l'any 1869 i consistia únicament en una nau rectangular on es celebraven balls. Posteriorment es va construir un edifici de planta i pis al que s'accedia pels carrers de Jesús i del Ferrocarril (antiga denominació del c/ Francesc Gumà). L'any 1918 la societat va vendre una part dels terrenys situats al c/ Jesús. Ambdues entitats han promogut i organitzat bona part de les activitats culturals i lúdiques de la vida sitgetana d'ençà de la seva fundació, paper que continuen desenvolupant en l'actualitat. L'any 1877 el soci d'honor fou l'artista Santiago Rusiñol i el 10 de setembre de 1893, el Casino va ser l'escenari de la Segona Festa Modernista.

La fesomia actual de la finca és obra de l'arquitecte Josep Mª Martino mitjançant les obres realitzades l'any 1925. Tanmateix, amb el decurs dels anys la seu ha anat experimentant altres transformacions. La vàlua de l'edifici, a nivell patrimonial, resideix també en el fet d'agrupar intervencions d'artistes locals destacats en diferents disciplines, com el pintor Agustí Ferrer Pino, l'escultor Pere Jou i l'enginyer Miquel Utrillo. Pel que fa a l'autor de l'edifici, l'arquitecte Josep Mª Martino i Arroyo (1881-1957), és un dels arquitectes que més ha treballat a Sitges, destacant en la seva producció nombroses cases unifamiliars aïllades de la urbanització de Terramar, així com edificis entre mitgeres. Cal mencionar especialment els projectes de l'edifici de Correus, l'Escorxador i l'ampliació del Casino Prado. Se'l considera un dels màxims exponents de l'arquitectura noucentista sitgetana.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

FONTANALS, B. (1994) "El Retiro: 100 anys i escaig d'història al compàs dels músics de la societat". Sitges.

"Gran Geografia Comarcal de Catalunya" (1982:286). Vol. 5. Barcelona.

JOU, D. (1979) "L'escultor Pere Jou" a "Miscel·lània Penedesenca" nº 1. Vilafranca del Penedès.

MONTE, M. A. (1987) Inventari de Patrimoni Arquitectònic 11924

PLANES, R. (1952) "El llibre de Sitges". Barcelona

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

SOLER I CASTRO, J. (1980) "Geografia i guia de la vila de Sitges i son terme municipal". Grup d'Estudis Sitgetans.

